

ZARZĄDZANIE
KAPITAŁEM
W BANKACH

Recovery & Resolution

Wpływ Dyrektywy BRR na funkcjonowanie sektora bankowego

Warszawa, Styczeń 2017

Tomasz Kubiak, Dyrektor Zarządzający Departamentu Alokacji Kapitału i Zarządzania Aktywami, Bank Pekao SA

Andrzej Stopczyński, Dyrektor Departamentu Planowania Przymusowej Restrukturyzacji, Bankowy Fundusz Gwarancyjny

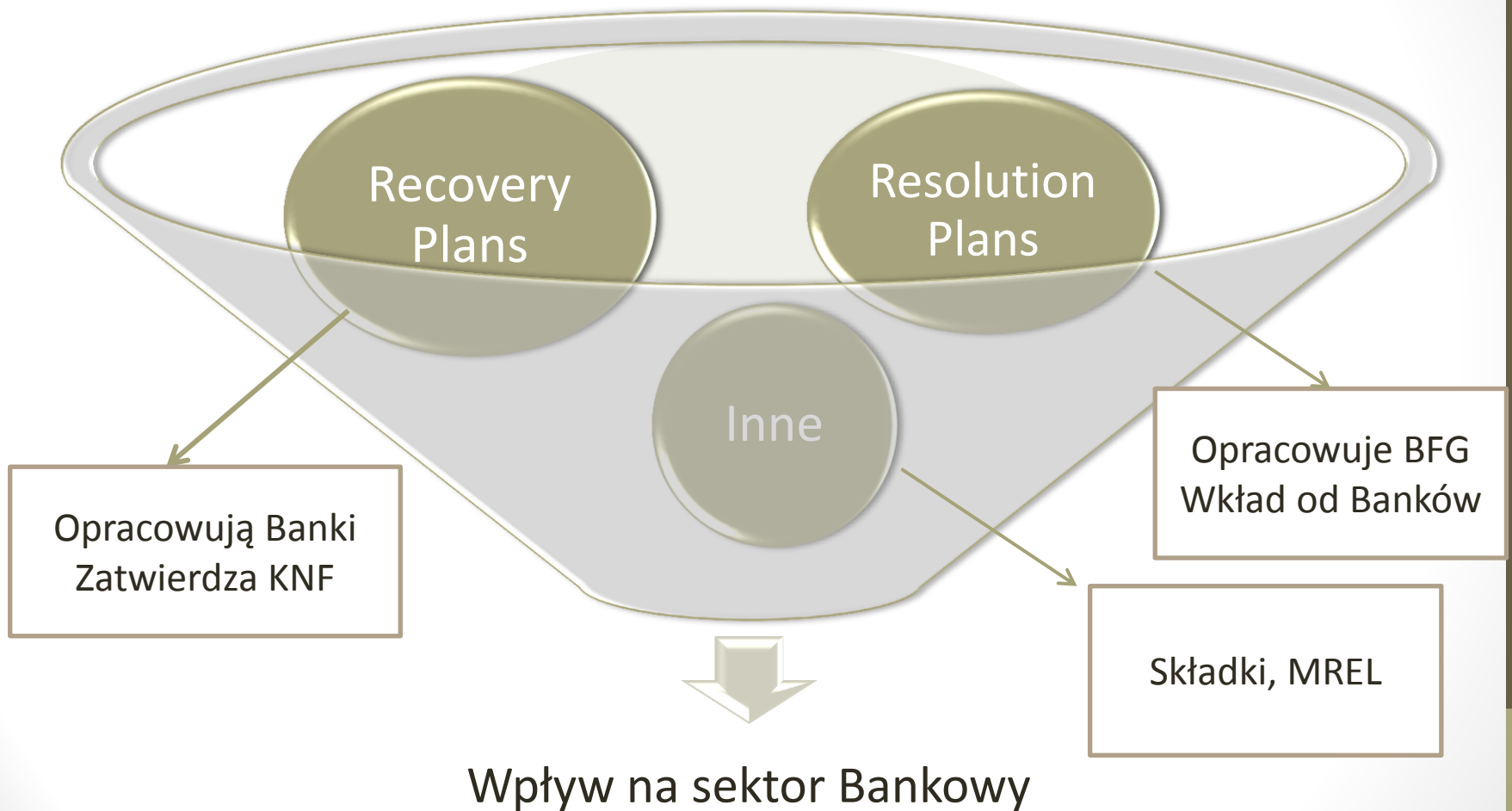
Spis treści

- Wstęp – dyrektywa BRRD**
- Plany naprawy
- Plany przymusowej restrukturyzacji

Bank Recovery and Resolution Directive (BRRD)

- W kwietniu 2014 Parlament Europejski przyjął Dyrektywę BRR, która powinna zostać transponowana do prawa narodowego przez państwa członkowskie. W Polsce implementacja dokonała się przez wejście w życie ustawy „o BFG, SGD i uporządkowanej restrukturyzacji” (co nastąpiło 9/10/2016)
- Celem BRRD jest zapewnienie, aby podatnicy nie płacili za ratowanie instytucji finansowych, których upadłość stanowiłoby zagrożenie dla systemu finansowego i realnej gospodarki (zbyt wielkich aby upaść). Cel ten jest osiągany poprzez:
 - Przygotowanie i prewencję (recovery & resolution plans, MREL)
 - Wczesną interwencję
 - Przymusową restrukturyzację (resolution)
 - Współpracę pomiędzy nadzorcami i jej koordynację

Elementy wpływające na sektor

❑ Wstęp – dyrektywa BRRD

❑ **Plany naprawy**

❑ Plany przymusowej restrukturyzacji

Akty prawne i wytyczne

Zgodnie z ustawą o BFG, SGD i UR Plany Naprawy są opracowane przez Banki, zatwierdzane przez KNF i przekazywane do BFG. Zawartość tych planów determinuje szereg aktów prawnych i wytycznych:

- Dyrektywa BRR
- Ustawa o BFG, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji
- Rozporządzenie Delegowane Komisji Europejskiej
- Rozporządzenie MF
- Wytyczne EBA
- Wytyczne KNF

Dyrektywa zakłada opracowanie wspólnego planu w ramach międzynarodowych grup finansowych, lecz dopuszcza również możliwość przygotowania indywidualnych planów nie będących częścią planów grupowych.

Jak zbudowane są plany naprawy

- Wskaźniki Planu Naprawy (recovery indicators)

Zarządzanie Planem (Governance)

- Funkcje krytyczne

Analiza strategiczna

- TCR, CET1, Tier1
- LCR, NSFR
- ROA/ROE
- Leverage ratio
- NPL
- ...

- Obsługa klientów
- Płatności
- Market making
- Działalność międzybankowa

Opcje naprawy (recovery options)

Inne elementy

- Komunikacja
- Stress testy,
-

Punkty do dyskusji

1. Doświadczenia Banków w tworzeniu Planów Naprawy. Czy były to dokumenty łączące istniejące już plany awaryjne, czy spowodowały rozwój nowych procedur, procesów i pomysłów na akcje naprawcze
2. Czy opracowane Plany Naprawy przyczynią się do utrzymywania bezpieczniejszych profili ryzyka (czy banki będą utrzymywały wyższe bufory aby nie aktywować planów naprawy)
3. Jak będą się rozwijać plany naprawy. Jakie akcje naprawcze planują banki rozwijać i przygotowywać się do ich uruchomienia w razie potrzeb.

- ❑ Wstęp – dyrektywa BRRD

- ❑ Plany naprawy

- ❑ Plany przymusowej restrukturyzacji

Przymusowa restrukturyzacja (resolution)

Celami przymusowej restrukturyzacji są:

1. Utrzymanie stabilności finansowej
2. Ograniczenie zaangażowania funduszy publicznych
3. Zapewnienie kontynuacji realizowanych przez podmiot funkcji krytycznych
4. Ochrona deponentów i inwestorów objętych systemem rekompensat i ochrona środków powierzonych podmiotowi przez jego klientów.

Fundusz realizuje te cele poprzez:

1. Opracowanie planów przymusowej restrukturyzacji (w tym określanie MREL)
2. Umorzenie lub konwersję instrumentów kapitałowych
3. Prowadzenie przymusowej restrukturyzacji

Plany przymusowej restrukturyzacji

■ Co będzie determinowało plany resolution

Istotność systemowa i funkcje krytyczne, które wymagają utrzymania oraz interes publiczny

Wpływ na strukturę grup

Strategia w ramach grupy międzynarodowej (SPE/MPE)

Ratingi

Wybór narzędzia:

- Likwidacja, upadłość

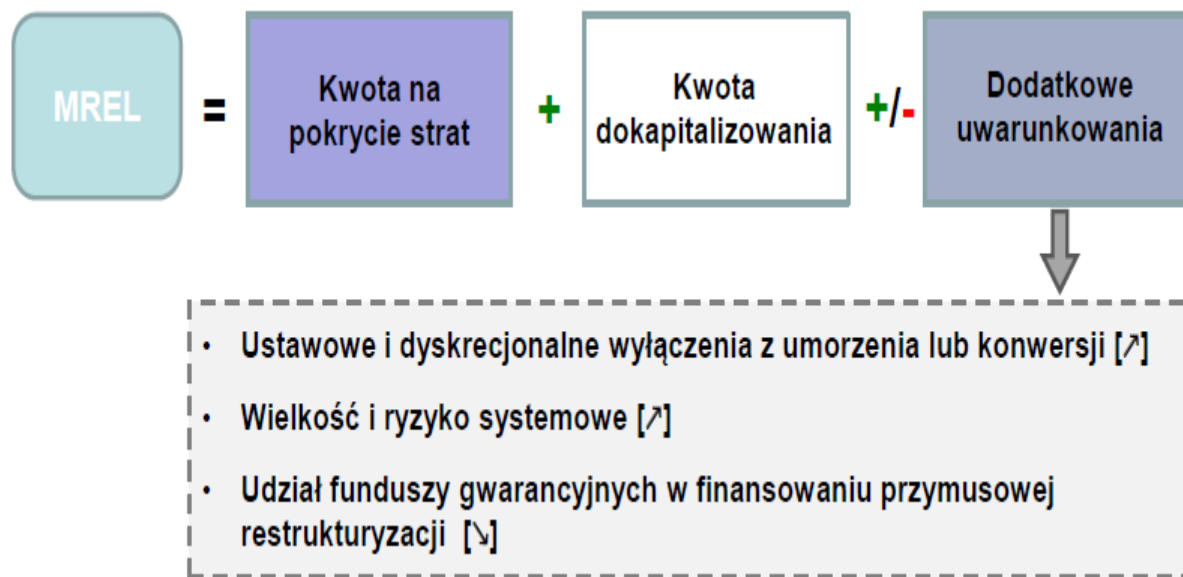
- Umorzenie i konwersja zobowiązań (bail-in)

- przejęcie, podział, instytucja pomostowa

Struktura finansowania

Nowy wskaźnik MREL

- Wskaźnik MREL ma zagwarantować odpowiedni poziom zobowiązań podlegających konwersji lub umorzeniu (bail-in) dla realizacji strategii resolution. Ustalany jest indywidualnie dla każdego Banku:

- Banki będą zobowiązane do utrzymywania minimalnego poziomu tego wskaźnika, który jest wyrażany wzorem:

$$MREL = \frac{OWN FUNDS + ELIGIBLE LIABILITIES}{TOTAL LIABILITIES}$$

$$TLAC(MREL 2.0) = \frac{OWN FUNDS + ELIGIBLE LIABILITIES}{RWA}$$

Jakie zobowiązania kwalifikują się do wypełnienia wymogu MREL

- Zgodnie z ustawą instrumenty zakwalifikowany do MREL musi spełniać następujące warunki:
 - termin wymagalności jest większy od roku
 - nie jest objęty systemem gwarancji
 - nie jest depozytem, który korzysta z pierwszeństwa zaspokojenia roszczeń w postępowaniu upadłościowym
 - instrument został wyemitowany i w pełni opłacony, nie jest w posiadaniu emitenta, nabycie instrument nie zostało sfinansowane przez emitenta, nie wynika z instrumentu pochodnego
- W praktyce instrumentami takimi (poza kapitałem i pożyczką podporządkowaną) są różne formy długoterminowego finansowania niezabezpieczonego (emisje lub kredyty) skierowane do rynku hurtowego.
- **Lista instrumentów które mogą ulec umorzeniu lub konwersji jest szersza i obejmuje zobowiązania niegwarantowane o terminach wymaga**

Punkty do dyskusji

Punkty do dyskusji

1. Jakie banki są „too big to fail”, czyli kiedy należy przeprowadzić przymusową restrukturyzację? Kiedy jest lepiej, gdy bank upadnie? (wpływ na stabilność finansową, funkcje krytyczne, interes publiczny)
2. Zmiany struktury właścicielskiej w procesie przymusowej restrukturyzacji. (aspekty prawne, „konwersja” klientów na akcjonariuszy)
3. Zmiany w strukturze finansowania implikowane przez TLAC/MREL. Problem banków o dużym udziale depozytów. Rola Banku Centralnego w finansowaniu resolution.
4. Aspekty transgraniczne przymusowej restrukturyzacji Strategie SPE vs MPE dla banków działających na polskim rynku
5. Plany przymusowej restrukturyzacji – zadania banków